

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 23.

Vydána dne 6. května 1930.

Obsah: (51.—53.) 51. Zákon, kterým se provádí úmluva mezi Československou republikou a královstvím Maďarským ze dne 26. května 1928 o úpravě dluhů a pohledávek ve starých korunách rakouských a uherských. — 52. Nařízení, kterým se zrušuje školní okres osoblažský. — 53. Nařízení, kterým se mění hranice soudního okresu Brno-město a Brno-okolí.

51.

Zákon ze dne 21. března 1930,

kterým se provádí úmluva mezi Československou republikou a královstvím Maďarským ze dne 26. května 1928 o úpravě dluhů a pohledávek ve starých korunách rakouských a uherských.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Právní pravidla obsažená v úmluvě mezi Československou republikou a královstvím Maďarským ze dne 26. května 1928 o úpravě dluhů a pohledávek ve starých korunách rakouských a uherských (nadále „úmluva“), pokud upravují látku vyhrazenou zákonodárství Československé republiky, mají moc zákona.

§ 2.

(1) Platy plynoucí podle úmluvy (§ 1) Československému zúčtovacímu ústavu (nadále „ústav“) tvoří společnou zúčtovací podstatu. Této podstaty jest po úhradě výloh řízení použiti k uspokojení československých věřitelů.

(2) Vláda vydá nařízením podrobnější předpisy o uspokojení věřitelů, jež zásadně stane se způsobem poměrným, přihlížejíc při tom podle potřeby ku zvláštní hospodářské povaze jednotlivých druhů pohledávek a jednotlivých skupin zájemníků, jichž může býti také použito jako výkonných činitelů ústavu.

(3) Na úhradu výloh řízení, a to jak výloh ústavu, tak výloh vzniklých z příbrání činitelů dotčených v odstavci 2. vybírá ústav poplatek podle § 3 zákona ze dne 30. června 1922, č. 207

Sb. z. a n., o způsobu vyrovnání pohledávek a závazků vzniklých v korunách rakousko-uherských mezi věřiteli nebo dlužníky československými a cizími. Poplatek tento stanoví se na 4% ze zůstatků připsaných československým věřitelům.

§ 3.

(1) V případech, kde úmluva (§ 1) vyhrazuje stranám rozklad k rozhodčí komisi nebo k rozhodčímu soudu, nemá místa stížnost podle § 4 zákona č. 207/1922 Sb. z. a n.

(2) Podrobné předpisy o řízení před rozhodčími komisemi a rozhodčím soudem (čl. 13., odst. 5. a 6. úmluvy) uveřejněny budou ve Sbírce zákonů a nařízení vyhláškou ministrů spravedlnosti, financí a zahraničních věcí.

§ 4.

U hypotekárních pohledávek, které podle čl. 11. úmluvy přešly na ústav, zažádá ústav pouhým podáním za poznámku v knihách veřejných, že právo zástavní za takovou pohledávku nesmí býti ani na jiného převedeno, ani zatíženo, ani vymazáno bez přivolení ústavu, jež musí míti náležitosti vkladní listiny. Soud poznámku povolá nezkoumaje, zda pohledávka přešla na ústav čili nic.

§ 5.

(1) Byl-li závazek podle této úmluvy pravoplatně zjištěn, zůstává nuceným vyrovnáním nebo soudním vyrovnáním vůči dlužníku nedotčen.

(2) Poplatky, které ústav jest oprávněn vybírat podle čl. 13., odst. 13. úmluvy (§ 1), jsou útratami podstaty podle § 46, č. 1, konkursního řádu (§ 49, č. 1—3, býv. uh. konkursního zákona) a v řízení vyrovnávacím před-

nostními pohledávkami podle § 23, č. 1, vyrovnávacího řádu (§ 31 býv. uh. vyrovnávacího řádu).

(3) Závazky československých dlužníků, které byly třeba jen jednou stranou přihlášeny nebo které byly pravoplatně zjištěny, může ústav přihlásiti v konkursním nebo soudním vyrovnávacím řízení. Ústav může do řízení kdykoliv vstoupiti za maďarského věřitele s účinkem, že od této doby jest sám jedině oprávněn o těchto pohledávkách právně jednati. Ústav má právní postavení věřitele, za něhož nastoupil, a patří mu za každou pohledávku jeden hlas. Ustanovení § 94 konkursního řádu a § 41 vyrovnávacího řádu o ústavu neplatí.

(4) Bude-li v konkursu popírána pravost pohledávky, kterou podle předchozího odstavce ústav zastupuje, bude ve všech případech na odpůrci, aby odpor uplatnil. Popření má jediné účinek, že popírajícímu (úpadci, správci podstaty, konkursnímu věřiteli) před zúčtovacími místy, před rozhodčí komisí (čl. 13., odst. 5., úmluvy) a před rozhodčím soudem (čl. 13., odst. 6., úmluvy) náleží ono místo, které by byl dlužník měl, kdyby konkurs nebyl býval vyhlášen.

(5) S platebními vyzváními a jinakými opatřeními ústavu jest nakládati podle § 110, odst. 2., konkursního řádu (§ 145, odst. 1. a 2., býv. uh. konkursního zákona).

§ 6.

Zákon tento nabývá účinnosti zároveň s úmluvou; provedou jej ministři financí, spravedlnosti a zahraničních věcí.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Dr. Engliš v. r. Dr. Meissner v. r.

Dr. Beneš v. r.

52.

Vládní nařízení
ze dne 29. dubna 1930,

kterým se zrušuje školní okres osoblažský.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 19, odst. 6., zákona ze dne 12. ledna 1870, č. 3 mor. z. z., o dozoru ke školám, ve znění zákona ze dne 27. listopadu 1905, č. 4 mor. z. z. z r. 1906, a se zřením k § 16, odst. 1., zákona ze dne 28. února 1870, č. 18 slez. z.

z., o dozoru ke školám, ve znění zákona ze dne 11. prosince 1890, č. 3 slez. z. z. z r. 1891:

§ 1.

Dosavadní školní okres osoblažský se zrušuje a slučuje se s dosavadním školním okresem krnovským v jediný školní okres krnovský. Při tom se bude v tomto školním okrese i nadále úřadovati pro území soudních okresů osoblažského a jindřichovského podle předpisů, platných pro bývalou zemi Moravskou, a pro území soudního okresu krnovského a albrechtického podle předpisů, platných pro bývalou zemi Slezskou.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 1930 a mění se jím nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. dubna 1921, č. 185 Sb. z. a n., kterým se upravují školní okresy na Moravě, moravské obvody ve Slezsku v to pojímajíc.

§ 3.

Provedením tohoto nařízení se pověřuje ministr školství a národní osvěty v dohodě s ministrem vnitra.

Udržal v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Slávik v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Viškovský v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Bechyně v. r.
Mlčoch v. r.	Dr. Franke v. r.

Dr. Šrámek v. r.

53.

Vládní nařízení
ze dne 29. dubna 1930,

kterým se mění hranice soudního okresu
Brno-město a Brno-okolí.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 2 zákona ze dne 11. června 1868, č. 59 ř. z., o organisaci okresních soudů:

§ 1.

Dvě části katastrálního území Zábrdovice, ležící mezi dosavadní hranicí katastrálních území Husovice a Zábrdovice, Zábrdovice a